

Te Hooi En Te Gras

Herman van Veen

Als dit op een gedicht lijkt,
dan komt dat door jouw ogen
die blauwer worden als je praat
over zeemeeuwen
en aardbeienjam

Als dat op jouw gezicht lijkt,
dan ligt dat aan een ochtend
tegen de wind in
door de polder
naar jouw huis

Samen bramen plukken
Samen schuilen onder een jas
Samen lopen van omstandigheden
Te hooi en te gras
dat was
wat het was

De zon brak door de wolken,
de hemel scheurde open
er hing een druppel
aan je neus

Als ik ben blijven plakken
dan ligt dat aan augustus
onder de kersen
in de schaduw
van jouw tuin

Samen bramen plukken
Samen schuilen onder een jas
Samen lopen van omstandigheden
Te hooi en te gras
dat waswat het was

We aten als het uitkwam
we lagen waar we wilden
en jij vergat haast
wie ik was

En als ik nu nog thee zet
dan ligt dat aan het toeval
dat ik je hoorde huilen
toen je dacht
dat ik al weg was

Samen bramen plukken
Samen schuilen onder een jas
Samen lopen van omstandigheden
Te hooi en te gras
dat was
wat het was